

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА М. МИТАНКИНА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разглежда докладваното от ЛОРА М. МИТАНКИНА Административно наказателно дело № 20231110211625 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ГИМЕЛ“ АД, ЕИК: 121117164, срещу наказателно постановление/НП/ № 710953-F698459/05.07.2023 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“- София в Централно управление /ЦУ/ на Националната агенция за приходите /НАП/, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 800 лв. на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

В жалбата се моли за отмяна на НП. Поддържа се, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в ненадлежно връчване на АУАН. Твърди се, че описанието на вмененото на жалбоподателя административно нарушение не съответства на посочената правна квалификация. Излагат се твърдения, че била издадена заповед с рег. № ФК С-2052-0477116/28.02.2023г. на началник отдел „Оперативни дейности" в ГД „ФК" при ЦУ на НАП, с която за същото нарушение на дружеството е наложена принудителна административна мярка/ПАМ/ "запечатване на търговски обект" - склад 14, находящ се в гр. София, бул. Амстердам № 1, за срок от четиринадесет дни на основание чл. 186, ал.1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 ЗДДС. Сочи се, че кумулативното налагане на ПАМ и на имуществена санкция е в противоречие с Решението на СЕС по дело № С-97/21.

В съдебно заседание, в което е даден ход на съдебните прения, жалбоподателят се представлява от адв. А, редовно упълномощена, която поддържа искането за отмяна на оспореното наказателно постановление по изложените в жалбата съображения. Прави искане за присъждане на деловодни разноски в полза на жалбоподателя.

Процесуалният представител на въззиваемата страна моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, като отправя искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 15.02.2023 г. в 05:25 часа е извършена проверка по спазване на данъчното законодателство на търговски обект – склад № 14, находящ се в гр. София, бул. „Амстердам” № 1, стопанисван от „ГИМЕЛ“ АД с ЕИК 121117164. Проверката била извършена от служители на ЦУ на НАП – свидетелят Т. К. и А. Я. От служителите на НАП била извършила контролна покупка на 14.50 кг. краставици на обща стойност 87.00 лв., заплатена в брой от А. В. Я. – инспектор по приходите, при което от търговския работник в обекта - Г. Г., не бил издаден фискален бон от монтираното и функциониращо в обекта фискално устройство модел „ELTRADE A3 KL“ с индивидуален номер ED344061 и номер на фискалната памет 44344061, регистрирано в НАП с потвърждение № 4376548/07.01.2020 г., което било в изправност. Плащането било извършено преди легитимиране на контролните органи. Изведен е КЛЕН от фискалното устройство за дата 15.02.2023 г., от който е видно, че продажбата не е регистрирана чрез издаване на фискален бон в съответния час за извършената контролна покупка. При проверката е съставен протокол за извършена проверка серия АА № 0477116/15.02.2023 г.

На 07.03.2023 г. свидетелят Т. К. с оглед констатациите по време на извършената проверка, отразени в протокола от 15.02.2023 г., съставил на „ГИМЕЛ“ АД АУАН № F698459/07.03.2023г. за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Актът е предявен на и подписан от упълномощено от дружеството лице.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното НП, с което на „ГИМЕЛ“ АД на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 800 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

Видно от представеното от жалбоподателя Решение № 3418/25.05.2023 г., постановено по адм.д. № 3294/2023г. по описа на АССГ, 81 с-в, освен процесната имуществена санкция срещу „ГИМЕЛ“ АД е била наложена и принудителна административна мярка ПАМ „запечатване на търговски обект“ – склад 14 и забрана за достъп до него за срок от 14 дни и то за същото нарушение, установено в хода на същата проверка. Видно от цитираното влязло в сила съдебно решение на АССГ наложената ПАМ е отменена, като не са налице данни за фактическото ѝ изтърпяване, т.е. не е било допуснато предварителното ѝ изпълнение по чл. 60, ал. 1 АПК, вр. чл. 188 от ЗДДС.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетеля Т. К., както и въз основа на писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК.

Събраните по делото доказателства единно и непротиворечиво изясняват фактическата обстановка по случая, с оглед на което съдът ги кредитира изцяло и прие, че не се налага обстоен анализ на доказателствата.

При така установената фактическа обстановка съдът от правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Настоящият съдебен състав намира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи предвид заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП.

Съдът счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакуваното наказателно постановление. В тази връзка съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи по смисъла на чл. 85, ал. 1 и ал. 2 ЗДДФЛ и приложената към материалите на делото заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, като съгласно т. 1.1 от същата началникът на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП е упълномощен да издава НП на основание чл. 185 ЗДДС, а органите по приходите са упълномощени да съставят АУАН. Спазени са и давностните срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Спазена е предвидената от закона писмена форма и задължителни реквизити по смисъла на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Спазени са и изискванията на чл. 57 и 58 от ЗАНН, налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на наказателното постановление. Констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация. Словесно описание на нарушението напълно съответства на правната му квалификация, поради което са неоснователни доводите на жалбоподателя в обратен смисъл. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН и НП. Видно от представеното към преписката пълномощно с нотариална заверка на подписа, актът е надлежно връчен на Г П Г - лице, упълномощено да представлява „ГИМЕЛ“ АД пред НАП, поради което съдът намира възражението на жалбоподателя за ненадлежно връчване на АУАН за неоснователно.

Описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка е квалифицирана като нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Тази разпоредба предвижда, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез

издаване на фискална касова бележка от фискално устройство/фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност/системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

За „ГИМЕЛ“ АД е съществувало задължението да регистрира и отчита извършените продажби в търговския обект, включително конкретната продажба, касаеща 14.50 кг. краставици на обща стойност 87.00 лв., като издава фискален бон.

Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят не е изпълнил това свое задължение и съставът на административното нарушение от обективна страна е осъществен. Нарушението се потвърждава от КЛЕН за 15.02.2023 г., от който е видно, че няма регистрирана продажба на стойност 87.00 лв. до извеждане на фискален X отчет от фискалното устройство, регистрирано от „ГИМЕЛ“ АД.

Тъй като „ГИМЕЛ“ АД е юридическо лице, въпросът за вината не стои, а отговорността е обективна и безвиновна.

Съдът намира, че не е налице основание да се приеме, че процесното нарушение е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Касае се за формално нарушение, което се явява довършено с осъществяването на изпълнителното деяние - неиздаване на фискален бон. Нарушението пряко засяга възможността за проследяване на отчетността на търговската дейност, като същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Жалбоподателят се позовава на решението по дело № С-97/21 на СЕС с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд — Благоевград. Съдът на Европейския съюз посочва в диспозитива на акта си, че член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също изпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване

на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.

В разглеждания казус не е спорно, а и се установява от представеното от жалбоподателя решение № 3418/25.05.2023 г., постановено по адм.д. № 3294/2023г. по описа на АССГ, 81 с-в, влязло в сила на 16.06.2023 г., че освен процесната имуществена санкция срещу „ГИМЕЛ“ АД е била наложена и принудителна административна мярка /ПАМ/ „запечатване на търговски обект“ – склад 14 и забрана за достъп до него за срок от 14 дни и то за същото нарушение, установено в хода на същата проверка. Видно от цитираното влязло в сила съдебно решение на АССГ, наложената ПАМ е отменена, като не са налице данни за фактическото ѝ изтърпяване (нормата на чл. 188 от ЗДДС не допуска предварително изпълнение по силата на самия закон, а препраща към чл. 60, ал. 1 АПК относно допускането или не на предварително изпълнение, като няма данни в случая да е било допуснато предварително изпълнение на ЗПАМ). Поради това съдът намира, че в случая не се достига нито до нарушение на правилото *ne bis in idem*, нито на принципа на пропорционалност на наказанието и поради това не е налице основание за отмяна на оспореното наказателно постановление.

Санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 1 ЗДДС предвижда, че на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. В случая на „ГИМЕЛ“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 800 лева, т.е. над минималната, предвидена за този вид нарушение. Наказващият орган не е изложил никакви съображения за налагане на имуществена санкция над законоустановения минимум, като съдът констатира, че е налице смекчаващо отговорността обстоятелство – нарушението е извършено за първи път и не са налице отегчаващи обстоятелства. Поради това съдът, като взе предвид правилата за определяне на размера на наказанието по чл. 27 ЗАНН, счита, че в случая следва да

упражни правомощията си по чл. 63, ал. 7, т. 2, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН и да намали размера на имуществената санкция до минимално предвидения в материалния закон размер от 500 лв., което би постигнало целите по чл. 12 ЗАНН.

С оглед изхода на спора разносните по делото следва да бъдат определени по правилата на съразмерното уважаване и отхвърляне на исковите претенции по ГПК, доколкото по въпросите на разносните по ЗАНН се препраща към АПК, а за неуредените в АПК въпроси по разносните се прилага ГПК по аргумент чл. 143, ал. 1 и ал. 3 АПК, вр. чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 1 и чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК вр. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН. Административното наказание „имуществена санкция“ в случая се намалява от 800 лв. на 500 лв. По делото са представени доказателства за направени от жалбоподателя разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., като жалбоподателят има право на присъждане на 187.50 лв., определени съразмерно с уважената част от жалбата. На основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на НАП следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение, тъй като административнонаказващият орган в съдебното производство е бил защитаван от юрисконсулт. Отчитайки изискванията на чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 Закона за правната помощ, вр. чл. 27е Наредбата за заплащането на правната помощ, както и предвид ниската фактическа и правна сложност на делото, съдът счита, че следва да определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, което съразмерно на неоснователната част на жалбата се равнява на 50 лева. След компенсация между двете насрещни вземания за разноси до размера на по-малкото от тях, съдът намира, че следва да присъди в полза на жалбоподателя сумата от 137.50 лева, които да бъдат възложени в тежест на учреждението, издател на отменения санкционен акт.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 4, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН,
Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №710953-F698459/05.07.2023 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - София в Централно управление на Националната агенция за приходите, с което на „ГИМЕЛ“ АД, ЕИК: 121117164, е наложена имуществена санкция в размер на 800 лв. на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност за

нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, като **НАМАЛЯВА** размера на имуществената санкция **до 500 лв.**

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ГИМЕЛ“ АД, ЕИК: 121117164, сумата от 137.50 лева /сто тридесет и седем лева и петдесет стотинки/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за съдебното производство

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____